

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 69. Ferrariensis Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

clesia ad Sanctum Sylvestrum in Monte Quirinali.

Sæcul. XVI.
A.C. 1572.

§. LXIX.

Ferrariensis Cardinalis extrema.

Tertius denique ex Cardinalibus hoc anno defunctis erat Hyppolitus Estensis Alphonsi Ferrariæ Ducis, ac Lucretiæ Borgiæ Filius, qui die vigesima quarta Augusti anno reparatæ Salutis millesimo quingentesimo nono natus in Ducis Patris sui ædibus cum summa sollicitudine educatus, atque ab eodem in politicæ prudentiæ, rectique regiminis artibus summo studio imbutus fuerat, ac juvenis adhuc in Franciam missus a Francisco I., qui tum regni gubernacula regebat, ac de Alphonsi prudentia, & dexteritate probe conscius, necnon aliunde eidem affinitate conjunctus erat, privatis consiliis adhibebatur, ac rebus maximi momenti præficiēbatur: insuper ab eodem Rege Arelatensem, Auxitanam, & Lugdunensem Ecclesiam regendam suscepit, præter Episcopatus Augustodunensem, & Trecoremsem, quinimo referunt Historicorum nonnulli, quod etiam Aurelianensem, Narbonensem, & Novariensem Ecclesias administraverit. Tandem a Paulo III. Pontifice die quinta Martii Anno a partu Virgi-

Ciacon.
pag. 650.
Vistorel. in
addit. ad
Ciacon. Ug-
hel. Ital.
Sacra. San-
marth. Gall.
Christ.

Sæcul. XVI. nis millesimo quingentesimo trigesimo
 A. C. 1572. octavo Cardinalis, atque a Julio tertio
 circa annum millesimum quingentesi-
 mum quinquagesimum Ferrariensis Epi-
 scopus renuntiabatur, & denique an-
 no sequenti ad componenda quædam
 dissidia inter eundem Papam, & Hen-
 ricum II. exorta seligebatur: tanta e-
 nim gratia apud hunc Regem valebat
 Estensis, ut idem Princeps nihil abs-
 que hujus Cardinalis consilio a suis Le-
 gatis, ac Belliducibus suscipi vellet:
 unde idem etiam sub eodem Rege Se-
 nensium, qui sese Gallorum præsidio
 committebant, Gubernator nominaba-
 tur. Postea sub Pio IV. Legationis mu-
 nere functus est in Patrimonio S. Petri
 & paulopost ad Romanorum Regem in
 Germaniam pro pace ineunda, mox-
 que in Galliam ab hæreticis vexatam
 ab eodem Pio mittitur, illique comi-
 tes, & ministri dati fuere inter alios
 Prosper Sanctacrucius Romanus, qui
 Pro-legati munere fungebatur: insuper
 eidem tunc adjungebatur Matthæus
 Contacellus, qui signandis supplicibus
 libellis præfuit, quem Gregorius XIII.
 in Cardinalem postea promovit. In
 hac legatione obeunda, quamvis Hy-
 politus sibi magnam laudem compara-
 verit, non tamen defuerunt, qui huic
 crimini darent, quod cujusdam Mini-
 stelli

Sæcul XVI.
A. C. 1572.

stelli concioni interfuisset: quapropter per quamdam epistolam, quam ad Casertanum Episcopum Mense Februario Anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo secundo Romam scripserat, hac super re innocentiam suam vindicare cogebatur. Demum Romam reversus a Carolo IX. Franciæ rebus ibidem procurandis præfectus hoc munus singulari prorsus studio obibat: interfuit quoque Colloquio Possiacensi, ut alibi meminimus. Tandem Anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo secundo Romæ die secunda Decembris e vivis excessit annos natus sexaginta tres: porro corpus ejus ad Tiburis civitatem, ubi magnificentum construxerat Palatium, translatum ibidem in Ecclesia sancto Francisco sacra terræ mandatum est. Ceterum hic Cardinalis ingenii sublimitate, atque animi magnitudine præstans Viros doctos, quorum singularis patronus audiebat, sibi conciliare satagebat, atque inter eos Muretus, qui ejus laudes funebri oratione deprædicabat, necnon plures alii Viri in literaria Republica celeberrimi rara istius munificentiae specimina experti sunt: præterea etiam magnifica ædificia ab eo in Galliis constructa, necnon amœnissimi horti in Monte Quirinali, ac Tibure adornati,

Sæcul XVI. A.C. 1572. nati, qui hodie dum visuntur, hunc Cardinalem fuisse Virum in rerum selectu, judicio, ac magnificentia nemini secundum comprobant.

§. LXX.

Hieronymi Maggi fata.

*Addit. aux
eloges de
Thou par
Teissier t. I.
pag 38r.
Suvertius in
elog. Mag-
gii init. libri
de Tintinnab.*

Inter Scriptores Ecclesiasticos hoc anno defunctos numerari meretur Hieronymus Maggi, seu Magius Angleriae in Etruria natus, qui humaniores literas, ac prima civilis jurisprudentiae elementa a Petro Antonio Ghiedo edoctus Bononiam contendit, ut ibidem Roberteli magisterio uti posset: attamen ingenii sui vastitas nequam unius scientiae limitibus coarctari poterat, sed ferme ad omne scientiarum genus sese extendebat: quinimo Hieronymus nequidem artis bellicae imperitus hac super re libros conscripsit, licet ob facultatum suarum tenuitatem, quae ipsum etiam apud Venetos Typographos pro mercede operam suam locare adegerat, consultius egisse videretur, si ab ejusmodi laboribus abstinisset: nihilominus ipso hoc scientiae militaris studio nomen suum posteritati magis celebre reddebat: cum enim a Venetis ad Insulam Cyprum, necnon sub Antonio Bragdino Famagustam tanquam exercitus Inspector mitteretur, ibidem